

Zpravodaj farností Nezamyslice a Tištín duben 2016

Padesát dní od neděle Zmrtvýchvstání Páně do neděle Seslání Ducha svatého se slaví s radostným jásosem jako jeden sváteční den, jako „Veliký den Páně.“ Jsou to dny, v nichž především se zpívá Aleluja. Neděle této doby jsou označovány jako neděle velikonoční. Po neděli Zmrtvýchvstání Páně následují: 2., 3., 4., 5., 6., 7. neděle velikonoční. A doba těchto posvátných padesáti dnů končí nedělí Seslání Ducha svatého.

Prvních osm dnů velikonoční doby tvoří velikonoční oktáv a slaví se jako slavnosti Páně. Čtyřicátý den po Zmrtvýchvstání Páně se slaví Nanebevstoupení Páně; tam, kde tato slavnost není předepsána jako zasvěcený svátek, může se přesunout na 7. neděli velikonoční. Všední dny po Nanebevstoupení Páně, až do soboty před Sesláním Ducha svatého včetně, připravují na příchod Utěšitele, Ducha svatého.

Letnice se slaví padesátý den po Velikonocích. Jsou vyvrcholením, naplněním Velikonoc. Velikonoce i letnice mají prapůvod v oslavách přírody: Velikonoce byly původně svátky jara, letnice oslavou začátku sklizně. Pro Židy i pro křesťany však oba tyto svátky znamenají mnohem víc. Židé si o Velikonocích připomínají historickou událost zázračného vyvedení Bohem vyvoleného národa z egyptského otroctví. O letnicích si pak připomínají další důležitou událost - darování Desatera Mojžíšovi na hoře Sinaj. Pro křesťany jsou Velikonoce svátkem vzkříšení, zmrtvýchvstání Pána Ježíše, a letnice jsou svátkem seslání Ducha svatého, svátkem skutečné plnosti života. Jde tedy o nesmírně veliké věci s obrovským dopadem na život každého člověka...

Modlitba k Duchu svatému

Dýchej ve mně, Duchu svatý
abych svatě myslel!

Pobízej mě, Duchu svatý,
abych svatě jednal! abych

Nadchni mě, Duchu svatý,
abych svatost miloval.

Posiluj mě, Duchu svatý,
abych svatost ochraňoval!

Ochraňuj mě, Duchu svatý,
svatost nikdy neztratil!

(sv. Augustin)

Litanie k Duchu svatému

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků.
Amen.

Sestup na nás Duchu svatý a utvoř si v našich srdcích příbytek.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž jsi s Otcem i Synem uctíván, nauč nás žít ve stálé přítomnosti Boží.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž sídlíš v srdci Božího Syna, nauč nás poznávat tě a milovat.
Budiž veleben!

Duchu svatý, nauč nás žít v odevzdanosti a nezdolné důvěře v Boha.
Budiž veleben!

Duchu svatý, zapal v našich srdcích oheň své lásky.
Budiž veleben!

Duchu svatý, tajemná holubice, nauč nás chápat Písmo svaté.
Budiž veleben!

Duchu svatý, nauč nás správně se modlit.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž mluvíš ústy proroků, nauč nás žít v pokoji a míru duše.
Budiž veleben!

Duchu svatý, ohnisko láskou planoucí, nauč nás žít moudře a trpělivě.
Budiž veleben!

Duchu svatý, všemi dary vládnoucí, nauč nás žít v pokoře a skromnosti.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jehož pokladnice přetékají, nauč nás chápat cenu utrpení.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jehož pokladnice jsou bezedné, nauč nás správně využívat drahocenný čas.
Budiž veleben!

Duchu svatý, z jehož pokladů neubývá, chraň nás veškeré nelásky a pýchy.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jehož bohatství nikdo nespočítá, nauč nás čelit zbytečným myšlenkám a představám.
Budiž veleben!

Duchu svatý, dárce darů přemnohých, nauč nás vyhnout se planým činností a marným řečem.
Budiž veleben!

Duchu svatý, z jehož plnosti jsme všichni obdrželi, nauč nás mlčet i co máme mluvit v pravý čas.
Budiž veleben!

Duchu svatý, láska věčná, nauč nás, abychom dávali dobrý příklad.
Budiž veleben!

Duchu svatý, dobroto neskonalá, dej nám vytrvalost v dobrém.
Budiž veleben!

Duchu svatý, sladký utěšiteli, nauč nás správně jednat s lidmi.
Budiž veleben!

Duchu svatý, milý duší příteli, nauč nás nikoho neposuzovat a křivdy zapomínat.
Budiž veleben!

Duchu svatý, světlo duši blažící, nauč nás vidět potřeby druhých, abychom nezanedbávali dobré skutky.
Budiž veleben!

Duchu svatý, otče ubohých, osvěcuj nás v čem chybujeme.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž konáš v duších zázraky, veď nás bdělostí k dokonalosti.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jemuž není nic tajno, nauč nás unikat osidlům ďáblovým.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž znáš budoucnost vesmíru, pomoz nám, abychom se vymanili z područí těla, světa a ďábla.
Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž znáš i budoucnost naši, svěřujeme do Tvé ochrany a péče i svoje rodiny, přátele, dobrodince a všechen lid.
Budiž veleben!

Duchu svatý, veď nás svým světlem, naplňuj nás svou útěchou, a uč nás žít ke slávě Boží, skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

Mgr. Marek Jarosz

Postní pokladničky na Charitu

Nezamyslice

bez označení	1.857,- Kč
cizinci a uprchlíci	21,- Kč
na vše ostatní mimo rozhodnutí Charity	59,- Kč
<u>Celkem :</u>	<u>1.937,- Kč</u>

-bono-

Všechno možné co se mi v hlavě urodí.

[DSM Brodek - moje pocity](#)

Zdravím všechny!

Přiznám se, že jsem líný psát. Jelikož však moje včerejší účast na Děkanátním setkání mládeže na mě zanechala hluboké pozitivní dojmy, rozhodl jsem se, že něco málo z toho, co se mi honí hlavou, "utřu do papíru".

Zaspal jsem no ...

Když jsem se v sobotu ráno vzbudil 8:30, byl jsem stále rozlámaný z předchozího pracovního týdne a zkrátka jsem to nedal a ještě jsem se otočil na druhý bok ... Nakonec jsem se vzbudil snad někdy 9:30, v rychlosti posnídal a vydal se na cestu. Neměl jsem velká očekávání, myslel jsem si že tam prostě skoro nikdo nebude a obecně jsem akci předem podceňoval. Když jsem dorazil na místo, auto jsem nechal u kostela v naději, že se bude děkanátka odehrávat někde poblíž, snad na faře. Nebylo tomu tak, takže přišlo na řadu doptávání se místních. Ti většinou nevěděli, nebo mě posílali různými směry a tak jsem se seznámil s řadou malebných zákoutí Brodku u Prostějova, kde mě většinou přivítal hlasitý skřehot kachen, kterým to tam prostě patřilo. Bohužel jsem nedal na radu jedné holky co mě poslala k "zeleným vratům". Když jsem kolem nich totiž procházel, z venku budova působila dojmem nějaké rodinné usedlosti, rozhodně vzhled nenapovídala, že by se uvnitř mohl ukrývat krásný víceúčelový prostor :). No asi po 20 minutách jsem místo našel, sice z druhé strany, ale byl jsem vpuštěn.

Co mě čekalo uvnitř

A najedou vidím, spousta lidí! Jaké příjemné překvapení. Po chvilce zmateného bloudění mezi skupinkami mládežníků jsem byl odkázán na recepci a už jsem byl obdařen páskou, visačkou atd. Zjistil jsem, že patřím do "týmu hnědých" a tak jsem opožděně vyrazil hledat svou skupinu. Byl jsem přijat s velkou vřelostí a já jsem tak "po ovoci" poznával, že jsem skutečně mezi svými :). Na papírový náramek mi napsali spoustu pěkných a pozitivních věcí, čímž si vysloužil své místo na nástěnce, mezi ostatními upomínkovými předměty. Vzhledem k mému pozdnímu příchodu jsem se asi připravil o část kolektivních aktivit, co naplat. Stihnul jsem ještě pár přednášek u pódia a také fotoakci "vyfoť se se samaritánem". Ve volných chvílích jsem proplouval mezi ostatními a hledal známé tváře, prohodil pár slov. Čuměl jsem, jak perfektně to animátoři z Brodku měli zařízené. Vážně klobouk dolů. A to enormní množství jídla, které nás obklopovalo!

Přednášky a workshopy

To hlavní, na co jsem se těšil byly právě přednášky a workshopy. Měl jsem políčeno na přednášku o Islámu, jelikož toto téma mě zajímá, bohužel nalepení nálepky pro "zabookování" přednášky mi trvalo takovou dobu, že než jsem ten problém vyřešil, Islám už byl zabraný. Zapsal jsem se tedy na "Odhodlání k čistotě, manželství a rodičovství" v podání Terezy a Vojtěcha Šůstkových. Téma je to pro mě celkem aktuální tak proč se nepodívat na další úhel pohledu lidí, kteří tím celým "procesem" už prošli. Bylo to vážně super svědectví - nebo řekněme příběh dvou lidí, kteří jak vidno vskutku našli společnou, hlubokou a nesobeckou lásku, která se naplnila v manželství. Nyní se společně těší z malého Jeníka. Pozorný posluchač měl možnost vyzobnout množství cenných zkušeností z praktického života. Přestože nás zde sedělo dle mého odhadu široké věkové spektrum (15 - 23) tak si myslím, že každý si z toho mohl odnést to svoje. Pro mě osobně to mělo velkou hodnotu a moc manželům Šůstkovým děkuji.

Bohužel se asi nedalo zabrousit více do toho ožehavého téma - čistoty. Možná by to bylo i

kteře byly obsazeny jednotkou Hitlerovy mládeže, připravované vojenským výcvikem k nasazení na fronty. V klášterní měštance bylo zavedeno střídavé vyučování se žáky obecné školy.

Buben obecního policajta pana Bohumila Ponížila byl uložen do skříně a byl nahrazen dvěma tlampači, které do lucerny věže umístila firma z Kojetína.

-ota-

Ačkoli se již plně radujeme ze Vzkříšení našeho Pána v době velikonoční, připomeňme si něco málo z myšlenek právě o radosti, které zazněly na postní duchovní obnově římské kurie, které se účastnil i papež František. Článek je převzat ze stránek Vatikánského rozhlasu.

Bůh je radost, ale v našich kostelech umírá nudou

Meditace na téma „Obnažené otázky evangelia“ vedl člen řádu Služebníků Mariiných, o. Ermes Ronchi. Otázka, kterou pojednal v úvodním rozjímání, je vyňata z Janova evangelia: „Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ (Jan 1,38). Zastavme se v těchto dnech, abychom naslouchali Bohu, který klade otázky, navrhl italský servita. Ježíš je ztělesněním otázky, protože jeho život a smrt se nás dotazují na konečný smysl věcí. Ptají se nás na to, co činí život šťastným. A odpovědí je stále Ježíš.

Pán se nás dotazuje na naši nejsilnější touhu. Nevyžaduje především oběti a odříkání, nechce, abychom se obětovali na oltář povinností a námahy, nýbrž abychom vstoupili do svého srdce a pochopili, co si nejvíce přejeme a kvůli čemu jsme šťastní. Zaujetí pro Boha se rodí z objevu Kristovy krásy. Bůh nás nepřitahuje, protože je mocný, věčný či dokonalý, nýbrž nás láká Kristovou tváří a jeho příběhem pravé svobody a lásky. Víra tedy spočívá v hledání Boha, který vnáší do srdce štěstí, a jehož jménem je radost, svoboda a plnost. Naší úlohou je pak hlásat Boha, který je krásný, zajímavý, žádoucí.

Možná jsme Boží tvář ochudili svým šťáráním v ubohostech, minulosti a hříchu, uvažoval o. Ronchi. Možná jsme zvěstovali Boha hodného úcty a klanění, avšak nikoli Boha, který strhuje a plete se nám do života, směje se a hraje si se svými dětmi. Bůh tak v našich kostelech umírá nudou, a je na čase navrátit mu jasnou tvář Toho, kdo je předmětem naší touhy, potěšení a zalíbení. Pouze takto budeme pít u pramenů světla a staneme na pokraji věčnosti. Ptejme se tedy, zakončil o. Ronchi svou první meditaci, co bychom chtěli a za kým jdeme? Hledáme Boha, po kterém lze toužit, kráčíme za Tím, kdo obšťastňuje srdce.
<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=23361>

-alko-

Ministrantský den

V sobotu 14. května se v Olomouci uskuteční Ministrantský den. Program začíná v 8.45 hodin a konec je naplánovaný na 16.00 hodin. Bohoslovci s otcem arcibiskupem zvou všechny ministranty starší 6-ti let. Pro starší ministranty je připravený speciální program.

Prosím všechny rodiče ministrantů v Nezamyslicích, ať s tímto datem počítají, protože nezamyslictí ministranti určitě na ministrantský den vyrazí. Děkuji.

-JanKo -

Bolestná Panna Maria

Na Bolestný pátek, letos 18. března, si připomínáme utrpení Matičky Boží, Panny Marie Bolestné. V našem okolí nacházíme plastiky, které zobrazují 13. zastavení Křížové cesty, jež znázorňuje "Pietu".

Co nám chce Pán Ježíš, který byl po svém strašlivém utrpení a vykupitelské smrti na kříži na klín své milé Matky položen, touto tristní zbožností připomenout?

Na prvním místě lásku své Matičky, která jej neopustila v jeho hrozném utrpení za hříchy všeho světa a také její pevnou víru v Boha, zbožnost, s níž objímala zmučené mrtvé Tělo Ježíše Krista, svého Syna a Spasitele světa, Krále nebe i země.

A za druhé lásku své Božské Matky - k lidstvu celého světa. Loni jsem nechala otisknout nádhernou báseň Jana Nerudy, Baladu pašijovou, ze sbírky "Balady a romance", v níž je tato Božská láska Panny Marie básníkem ve filosoficko-uměleckém ztvárnění mistrovsky vyjádřena zvláště v poslední stěžejní sloce dialogu Boha se Satanem.

Připomenu ji: "Jedna bolest nad bolestí všechny,
jedna muka nade všechna muka -
pod křížem stůj matka, by syn viděl,
jak to její srdce hořem puká!"

Panně Marii Bolestné se říká také Sedmibolestná Panna Marie, protože sedm bolestných mečů proklálo její Neposkvrněné srdce, když provázela svého syna životem skrytým i veřejným. Čtyři meče známe z křížové cesty Panny Marie, tedy ze čtvrtého, dvanáctého, třináctého a čtrnáctého zastavení. První tři bolestné meče známe z dětství Pána Ježíše. Tyto skutečnosti můžeme vidět v kapli sv. Mořice v Kroměříži, hned vedle Černé kaple, také zvané kaple Bolestné Panny Marie, kde se konají každoročně slavné poutě. Slavnost liturgie Bolestného pátku se koná také ve Sloupu v Moravském krasu.

Nejsvětější srdce Ježíšovo a Neposkvrněné srdce Panny Marie jsou záchranou všeho lidstva před satanskou zvůlí, ať už v minulosti či v dnešní hektické době.

Farníkům přeji hodně krásných zážitků na Mariánských poutích!

Vaše Jaroslava

Schody u kapličky

Sotva se nový mladý farář, přeložený na naši faru z Moravského Písku v měsíci srpnu roku 1932, usadil a trochu rozkoukal, mířily jeho kroky dlážděnou ulicí od kostela přes křížovatku k Pazderně a za úzkou uličkou dále vyšlapaným chodníčkem nad nevysokou travnatou mezí k stinnému ostrůvku košatých lip, ukryvajících už tři desetiletí ve svém stínu nově vybudovanou, nad pramenem chladné vody, líbeznou kapli, zasvěcenou Panně Marii. Pozorně si prohlížel malý dolíček s nepříjemně hrbolatými svahy, náplavami ornice okolních polí a neprostupná křoviska trnitého akátí, lísek a divokých trnek. V nich se ztrácela nepatrná stezička, vedoucí ke dveřím kapličky. "Tak sem nemůžu přivést procesí!" zabručel si pod nos, nespokojený kněz. A už druhý den tam pobíhal s dlouhým pásmem, tužkou a velkým sešitem. Měřil, kreslil a stále si něco brumlal.

A už začátkem září musely děti z Těšic, denně šlapající chodníčkem přes Pazdernu do nové školy v Nezamyslicích, jít opatrně po silnici, protože kolem kapličky se hemžilo několik dělníků s krumpáči, rýči a lopatami a po měsíci nutných úprav terénu se objevilo prkenné bednění od chodníku k průčelí kaple. Po několika dnech se tam objevil podklad pro široké a pohodlné schodiště, sestavené z pálených cihel. Ty byly zality vrstvou betonu, hrany ochráněny ocelovými dlouhými úhelnicemi. Místní stavební

firma, Lejsek a Soušek, předala hotové dílo počátkem měsíce srpna a tak poutníci slavné "srpnové" pouti už obdivovali obdivuhodné dílo a bezpečně kráčeli po širokých plochách suchého betonu a dokonce i pohodlně seděli na boční lavici pod svahem a případně využívali i dvou komůrek vsunutých do vysokého svahu za kapličkou.

O poctivé práci dělníků svědčí skutečnost, že schodiště odolává zubu času ale i náradí a úsilí několika spoluobčanů, toužících po kovových hranách schodiště. Schodiště slouží už celých osmdesát let.

Až tam budete, zavzpomínejte.

- OTA-

Střípky

Týden před Velikonocemi se u kostela kácelo pět lip. Jedna po druhé padly k zemi. Jistě spousta z nás pochybovala o tomto rozhodnutí, pravdou je, že jsou opravdu ve špatném stavu a dost nebezpečné. Dejme tedy šanci našim ministrantům, kteří vysadí nové lípy a tím zahájili obměnu stromořadí u kostela.

Trojdení před Velikonocemi začalo Zeleným čtvrtkem. První svátek byl přípravem jako vždy od ministrantů, kostelníka, přes zpěváky a v neposlední řadě nás věřící. Při přijímání mnoho z nás myslelo i na kněze, který měl být na Velký pátek ukřižován džihádisty. Jedna věc mi však pokaždé utkví na dlouhou dobu v paměti. Getsemanská zahrada, nejen pro její symboliku. Maruška, Anička a Dáša klečící pod kůrem s modlitbou a zpěvem. Díky.

Bílá sobota v Tištině byla, jak říkal pan farář Marek "atomová".

Plný kostel lidí ze všech našich farností a náročná organizace. Někteří věřící i přes potřebu velké farní rodiny preferují komornější prožívání. Přesto se toto setkání vydařilo.

V neděli velikonoční to v kostele vonělo jako v cukrárně a velké stádo beránků by dalo zabrat nejednomu pastýři.

Poklidnou atmosféru pondělní mše svaté ozvláštnil pan farář kvízem, důmyslné shrnutí a zamyšlení nad uplynulými dny bylo ve dvou případech korunováno dárkem. Celé svátky nám prohrálo nejen modlitba, ale i jarní počasí.

-bono-

Stromy

Strom za stromem
co historii psal
strom za stromem
kácí se k zemi dál.

Stín stromů
ten nám sílu dává
kmen s mízou
připomíná práva.

Stromy jsou staré
korunu kloní
moudrostí lidskou
pomalu k zemi.

Strom není
pouho pouhá věc
však obměnit a zasadit nový
je důležité přec.

Bohuslava Novotná

Rosa, měsíčník farnosti

Nezamyslice, Tištín, Koválovice, Mořice, Víceměřice, Dřevnovice, Těšice

dopisovatelé z řad farníků: -janko- Jan Košárek, -alko- Alice Košárková, -ota- Mgr. Bohumil Outrata, -bono- Bohuslava Novotná, -JaFo- Jan Foltýn, -Mbau- Martina Bauerová, Mgr. Marek Jarosz, vychází v počtu 150 kusů výtisků